

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 427

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 mai 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 136 din 10 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 ¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării	1-3	Înțelegere între Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei din România și Agenția Federală a Muncii din Republica Federală Germania cu privire la medierea lucrătorilor români pentru prestarea unei activități cu durată determinată în Republica Federală Germania	4-6
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
363. — Hotărâre pentru aprobarea Înțelegerii dintre Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei din România și Agenția Federală a Muncii din Republica Federală Germania cu privire la medierea lucrătorilor români pentru prestarea unei activități cu durată determinată în Republica Federală Germania, semnată la Nürnberg la 3 februarie 2005 și la București la 11 februarie 2005	4	412. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei	6-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		178. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului privind aprobarea Reglementării tehnice „Normativ pentru proiectarea coșurilor industriale din beton armat (revizuire P 133-96)“, indicativ P 133-04	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 136 din 10 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Dana Titian — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rulmentul“ — S.A. din Brașov în

Dosarul nr. 797/2003 al Tribunalului Braşov — Secţia comercială.

La apelul nominal lipsesc părţile, faţă de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepţiei ca neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile legale criticate trebuie examinate în raport cu dispoziţiile art. 15—17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, care instituie mai multe cazuri de exceptare de la plata taxelor judiciare de timbru. De asemenea, arată că principiul constituţional al egalităţii în drepturi presupune un tratament unitar pentru situaţii care sunt identice. Legiuitorul este însă în drept să instituie scutiri de la plata taxelor judiciare de timbru în considerarea situaţiilor diferite pe care le are în vedere, deoarece principiul egalităţii nu trebuie confundat cu uniformitatea. În sfârşit, în sprijinul celor arătate, invocă jurisprudenţa Curţii în materie.

CURTEA,

având în vedere actele şi lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 septembrie 2004, pronunţată în Dosarul nr. 797/2003, **Tribunalul Braşov — Secţia comercială a sesizat Curtea Constituţională cu excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.** Excepţia a fost ridicată de Societatea Comercială „Rulmentul“ — S.A. din Braşov cu prilejul soluţionării unui litigiu comercial având ca obiect pretenţii.

În motivarea excepţiei de neconstituţionalitate autorul acesteia susţine, în esenţă, că prevederile art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 contravin dispoziţiilor art. 16 alin. (1) şi (2) din Constituţie. Astfel, în opinia sa, „prin scutirea de la plata taxei judiciare de timbru numai a instituţiilor publice implicate, respectiv AVAS Bucureşti, persoanele juridice de drept privat sunt supuse unui tratament discriminatoriu“. De asemenea, aminteşte că în speţă este vorba despre un raport juridic obligaţional, iar creditorul nu poate beneficia de un tratament procesual diferenţiat faţă de debitorul său. În sfârşit, arată că, potrivit art. 17 din Legea nr. 146/1997, instituţiile publice sunt scutite de taxele judiciare de timbru numai în cauzele care se referă la venituri publice, or, dividendele ce fac obiectul cauzei nu sunt creanţe bugetare şi nu se fac venit la bugetul de stat, iar AVAS nu administrează obligaţii bugetare. În concluzie, autorul excepţiei susţine că norma atacată stabileşte două regimuri juridice diferite pentru aceeaşi situaţie.

Tribunalul Braşov — Secţia comercială apreciază că susţinerile autorului excepţiei privind crearea prin textul de lege criticat a unui tratament juridic discriminatoriu pentru persoanele juridice de drept privat nu sunt întemeiate. În acest sens, arată că prevederile art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 trebuie analizate în legătură cu dispoziţiile Legii nr. 146/1997 care, în art. 15—17¹, prevede cazurile când sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru persoanele juridice de drept privat şi observă că instituirea unor astfel de scutiri nu are nici o legătură cu principiile constituţionale pretins a fi încălcate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi Avocatului Poporului, pentru a-şi exprima punctele de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate ridicate.

Guvernul apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispoziţiilor constituţionale invocate. În acest sens, arată că exonerarea de la obligaţia de plată a taxelor judiciare de timbru este un atribut exclusiv al legiuitorului, pe care acesta îl exercită în considerarea anumitor situaţii determinate, cum sunt cele privind legătura strânsă cu bugetul statului şi realizarea unui interes public. Necesitatea protejării interesului general de accelerare a privatizării, potrivit cerinţelor art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituţie, justifică regimul juridic diferit, instituit pentru promovarea anumitor acţiuni de către instituţiile publice implicate, astfel încât nu se poate susţine că textul de lege criticat creează o situaţie discriminatorie în raport cu titularul dreptului de proprietate. În susţinerea celor arătate invocă Decizia nr. 461/2003, Decizia nr. 24/2004, Decizia nr. 153/2004 şi Decizia nr. 264/2004, prin care Curtea Constituţională s-a pronunţat asupra constituţionalităţii art. 40¹ din Legea nr. 137/2002, reţinând aceleaşi argumente, precum şi cele expuse mai sus.

Avocatul Poporului apreciază că excepţia de neconstituţionalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că principiul constituţional al egalităţii în faţa legii şi a autorităţilor publice este aplicabil numai cetăţenilor, nu şi persoanelor juridice. În plus, instituirea de către legiuitor a unor excepţii de la regula generală a plăţii taxelor judiciare de timbru este conformă art. 139 alin. (1) din Constituţie, potrivit căruia impozitele, taxele şi orice venituri ale bugetului de stat se stabilesc numai prin lege, fiind, aşadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe, având în vedere situaţii diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalităţii.

Preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului şi Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispoziţiile legale criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi dispoziţiile Legii nr. 47/1992, reţine următoarele:

Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţia României, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea nr. 47/1992, să soluţioneze excepţia de neconstituţionalitate ridicată.

Obiectul excepţiei de neconstituţionalitate îl constituie dispoziţiile art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, dispoziţii ce au fost introduse prin prevederile art. I pct. 15 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 208/2002 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 137/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 961 din 28 decembrie 2002, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 36/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 31 ianuarie 2004.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

Art. 40¹: „*Cererile formulate de instituția publică implicată, în legătură cu calitatea de acționar la societățile comerciale aflate în portofoliul acesteia, cu procesul de privatizare, cu obligațiile decurgând din contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni, cu obligațiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, sau de prezenta lege, cu executarea hotărârilor judecătorești și cu orice alte acte procedurale, efectuate de și pentru aceasta, sunt scutite de la plata taxelor judiciare de timbru și a timbrului judiciar, cauțiuni și orice alte taxe care se fac, potrivit legii, venit la bugetul de stat.*”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, potrivit cărora: „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au constituit în mai multe rânduri obiect al controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 24 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 27 februarie 2004 și Decizia nr. 153 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 10 mai 2004, Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 în raport cu principiul constituțional al egalității în drepturi.

În acest sens, Curtea a statuat că: „Instituirea de taxe și cauțiuni în legătură cu procedurile judiciare reprezintă un atribut exclusiv al legiuitorului, pe care acesta și-l exercită fie din rațiuni legate de descurajarea exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale — în cazul cauțiunilor, fie

în considerarea unor situații concrete în care se impune gratuitatea serviciului public al justiției sau, dimpotrivă, stabilirea în sarcina părților din proces a unor obligații fiscale — în cazul taxelor judiciare de timbru și al timbrului judiciar.

Scutirea instituțiilor publice implicate în procesul de privatizare de la plata taxelor de timbru și a celorlalte taxe în cazurile determinate de lege își are justificarea în strânsa legătură a acțiunilor în justiție pentru care textul criticat prevede scutirea cu bugetul de stat (alimentat, printre altele, și prin încasarea taxelor judiciare), precum și în interesul general pe care-l prezintă aceste instituții publice. Astfel, dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituția României, potrivit căruia statul are obligația să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară.”

De asemenea, Curtea a statuat, în acord cu practica sa anterioară, că „instituirea de către legiuitor a unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de la plata taxei) nu constituie o discriminare sau o atingere adusă principiului constituțional al egalității în drepturi”. În acest sens, a amintit că, potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”; astfel că legiuitorul este în drept să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să aducă atingere principiului egalității în drepturi.

În consecință, Curtea a reținut că art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 nu contravine art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât situația juridică a părților din procesele respective nu este identică și nici similară, justificându-se în mod obiectiv și rațional tratamentul juridic diferit în ceea ce privește plata taxelor judiciare de timbru și a celorlalte taxe.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile anterioare își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rulmentul” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 797/2003 al Tribunalului Brașov — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

pentru aprobarea Înțelegerii dintre Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei din România și Agenția Federală a Muncii din Republica Federală Germania cu privire la medierea lucrătorilor români pentru prestarea unei activități cu durată determinată în Republica Federală Germania, semnată la Nürnberg la 3 februarie 2005 și la București la 11 februarie 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Înțelegerea dintre Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei din România și Agenția Federală a Muncii din Republica Federală Germania cu privire la medierea lucrătorilor români pentru prestarea unei activități cu durată determinată în Republica Federală Germania, semnată la Nürnberg la 3 februarie 2005 și la București la 11 februarie 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu
p. Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi,
secretar de stat

București, 28 aprilie 2005.
Nr. 363.

ÎNȚELEGERE

între Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei din România și Agenția Federală a Muncii din Republica Federală Germania cu privire la medierea lucrătorilor români pentru prestarea unei activități cu durată determinată în Republica Federală Germania

Considerând că medierea și angajarea lucrătorilor români, în calitate de:

- lucrător sezonier pe o perioadă de până la 4 luni într-un an calendaristic [art. 18 din Legea privind permisul de ședere coroborat cu art. 18 din Ordonanța privind permisul acordat străinilor nou-veniți în țară de a exercita o activitate (Ordonanța privind ocuparea forței de muncă) — anexa nr. 1];
- ajutor de lucrător în parcurile de distracții pe o perioadă de până la 9 luni într-un an calendaristic (art. 18 din Legea privind permisul de ședere coroborat cu art. 19 din Ordonanța privind ocuparea forței de muncă — anexa nr. 1);
- ajutor casnic în gospodăriile cu persoane care necesită îngrijiri speciale; aceste persoane vor fi angajate cu timp integral de muncă în activități în gospodărie pe o perioadă de până la 3 ani, cu obligația plății contribuțiilor de asigurare (art. 18 din Legea privind permisul de ședere coroborat cu art. 21 din Ordonanța privind ocuparea forței de muncă — anexa nr. 1),

sunt posibile numai atunci când au loc în cadrul unei înțelegeri între instituțiile din domeniul muncii, competente în ceea ce privește procedura de mediere și selecția,

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei (*MMSSF*) din România și Agenția Federală a Muncii (*BA*) din Republica Federală Germania, denumite în continuare *părți*, convin următoarele proceduri:

CAPITOLUL I**Reglementări generale****1. Împuternicire**

În scopul implementării medierii lucrătorilor, sunt împuternicite:

— pentru partea română:

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei (*MMSSF*), București;

— pentru partea germană:

Centrala de Mediere a Forței de Muncă (*ZAV*), Bonn.

2. Evaluarea pieței muncii

Angajarea lucrătorilor români din România în Republica Federală Germania se face luându-se în considerare interesele de pe piața muncii din ambele țări.

3. Condiții de muncă

Lucrătorii români nu pot fi angajați în Republica Federală Germania în condiții necorespunzătoare, ci numai

în condiții comparabile cu cele ale lucrătorilor germani. Referitor la timpul de muncă, sunt valabile dispozițiile legii timpului de muncă. Salariul nu poate fi mai mic decât salariul negociat prin contract sau — în lipsa unui astfel de contract — decât salariile uzuale la locul respectiv. În cazul muncii în acord, munca trebuie să fie astfel evaluată, încât un lucrător cu merite deosebite, la muncă prestată în condiții normale și activitate medie, să poată câștiga cu 20% peste salariul tarifar/oră al unui lucrător de același nivel.

4. Asigurări sociale

Lucrătorii români au obligația de a se asigura în sistemul de asigurări sociale german (asigurări sociale de boală, îngrijire, pensie, accident și șomaj). Cu excepția asigurării în caz de accident, pentru o perioadă de ocupare redusă se pot face excepții de la obligativitatea asigurării. Art. 8 din Codul social, partea a IV-a (SGB IV) reglementează această excepție (anexa nr. 2a).

Pentru a dovedi lipsa obligativității asigurării, lucrătorii trebuie să prezinte angajatorului chestionarul pentru constatarea obligativității de asigurare/excepției de la obligativitatea asigurării (anexa nr. 2b). Chestionarul este pus la dispoziție agențiilor de ocupare a forței de muncă de către Agenția Federală a Muncii.

Dacă nu există asigurare medicală, angajatorul trebuie să încheie pentru lucrător, pe propria cheltuială, o asigurare privată similară în caz de boală. În caz contrar, angajatorul este total răspunzător pentru riscul financiar în caz de boală.

5. Cazare

Angajatorii trebuie să pună la dispoziție lucrătorilor români locuințe corespunzătoare sau să se îngrijească pentru a le asigura o cazare corespunzătoare. Cazarea trebuie să respecte prevederile legale privind construcțiile și protecția în caz de incendiu și să corespundă cerințelor minime de locuit menționate în instrucțiunile referitoare la cazarea lucrătorilor străini (anexa nr. 3). Nu se admite cazarea în corturi sau în vagoane mobile. Avându-se în vedere activitatea lor itinerantă, cazarea în vagoane de dormit/locuințe mobile este admisă numai în cazul lucrătorilor din parcurile de distracții.

6. Condiții de sănătate

Lucrătorii trebuie să fie apți din punct de vedere medical pentru activitatea pe care urmează să o presteze. Nu este prevăzut un control medical al solicitantului în România.

7. Excluderea activităților tip bar

Angajarea lucrătorilor români în cluburile de noapte și în baruri este exclusă de la procedura de mediere.

8. Excluderea de la procedura de mediere

Părțile se angajează să excludă de la procedura de mediere pe acei angajatori care nu respectă reglementările prevăzute la pct. 3—5 ale cap. I.

9. Colaborare

MMSSF și BA colaborează nemijlocit pentru derularea prezentei înțelegeri și fac schimb de experiență în scopul îmbunătățirii și simplificării procedurii.

CAPITOLUL II

Proceduri de mediere

1. Solicitări nominale/nominale (anonime)

Lucrătorii români pot fi solicitați de către angajatori din Republica Federală Germania, atât nominal, cât și nenominal (anonim).

Baza procedurii de solicitare o reprezintă formularele de „Acord de angajare/Contract de muncă EZ/AV” (anexa

nr. 4). Acestea sunt formulare tipizate în limba germană. Lucrătorul primește o traducere corespunzătoare a acestora în limba română.

Baza procedurii de mediere pentru ajutor casnic o reprezintă formularele bilingve „Acord de angajare/Contract de muncă pentru menajere/ajutoare de casă în gospodării unde există necesitatea de îngrijire” (anexa nr. 4a).

În cazul solicitărilor anonime, ZAV transmite MMSSF profilul locului de muncă pentru recrutarea solicitanților.

În cazul solicitărilor nominale se renunță la verificarea aptitudinilor.

2. Interviu în România

Medierea angajării lucrătorilor români poate să aibă loc în baza unei înțelegeri prealabile între ZAV și MMSSF, MMSSF prezentând ZAV, în România, lucrătorii solicitați pentru mediere. La recrutarea în România a lucrătorilor români pot participa, dacă doresc, și reprezentanți ai angajatorilor germani.

3. Solicități la cerere

Acordul de angajare/Contractul de muncă EZ/AV poate fi oferit și într-o formă deschisă în ceea ce privește perioada de angajare, dacă tipul de angajare prevăzut (de exemplu: lucrări de recoltare care depind de evoluția vremii sau de coacerea fructelor) face necesară o solicitare din partea angajatorului. În aceste cazuri trebuie convenită durata totală de angajare.

Angajatorul și lucrătorul se înțeleg asupra datei concrete de începere a activității.

4. Solicități neautorizate în România

Medierea și angajarea lucrătorilor români în calitate de lucrători sezonieri, ajutor de lucrător în parcurile de distracții și ajutor casnic și recrutarea lor în România se pot face, în conformitate cu legislația germană, doar de către BA. Solicitățile nominale care se bazează pe recrutări neautorizate în România nu vor fi prelucrate.

5. Vize

Formularul de „Acord de angajare/Contract de muncă EZ/AV” constituie baza pentru solicitarea și eliberarea vizei de către ambasada și consulatele Republicii Federale Germania în România. La medierea în regim de urgență, ZAV informează ambasada/consulatele germane cu privire la medierile întreprinse.

6. Schimbarea locului de muncă după intrarea în Republica Federală Germania

În cazurile în care, după intrarea sa în Republica Federală Germania, lucrătorul român, din motive ce nu îi pot fi imputate, nu stabilește un raport de muncă sau acest raport încetează înainte de termen, unitățile specializate ale BA se vor strădui în vederea găsirii unui nou loc de muncă corespunzător.

7. Costuri

MMSSF și BA suportă cheltuielile administrative ce revin fiecărei părți.

BA se va strădui, în limita posibilităților, să apeleze la angajatorii germani pentru ca aceștia să participe la cheltuielile de transport și de viză pentru lucrătorii din România.

8. Formulare

Cu excepția prevederilor pct. 7 al cap. II, Acordurile de angajare/Contractele de muncă EZ/AV și chestionarele pentru constatarea obligativității/excepției de asigurare, inclusiv traducerile acestora, vor fi puse la dispoziție pe cheltuiala BA.

9. Adeverința de muncă

BA va face demersuri pe lângă angajatori pentru ca lucrătorii români să obțină o adeverință pentru munca

depusă pe teritoriul Republicii Federale Germania (anexa nr. 5).

CAPITOLUL III Dispoziții diverse

Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezenta înțelegere.

Partea germană va informa partea română despre modificările aduse legislației germane care aduc atingere dispozițiilor prezentei înțelegeri.

CAPITOLUL IV Intrarea în vigoare/Denunțarea

Prezenta înțelegere intră în vigoare la data la care partea română comunică îndeplinirea procedurilor interne

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale
și Familiei din România
Gheorghe Barbu,
ministrul muncii, solidarității sociale și familiei

necesare pentru intrarea sa în vigoare. La data intrării în vigoare a prezentei înțelegeri, Înțelegerea dintre Ministerul Muncii și Protecției Sociale din România și Oficiul Federal al Muncii din Republica Federală Germania privind angajarea de lucrători români pentru o activitate cu durată determinată în Republica Federală Germania, semnată la București la 13 septembrie 1999, își încetează valabilitatea.

Prezenta înțelegere poate fi denunțată de oricare dintre părți, în scris, cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul unui an calendaristic. În acest caz, denunțarea își produce efecte din prima zi a anului următor.

Prezenta înțelegere a fost semnată la 11 februarie 2005 la București și la 3 februarie 2005 la Nürnberg, în două exemplare originale, în limba română și în limba germană, ambele texte fiind egal autentice.

Agenția Federală a Muncii
din Republica Federală Germania
Andreas Staible,
președinte

*) Anexele nr. 1—5 se comunică Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și având în vedere prevederile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2005 pentru stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I Dispoziții generale și principalele atribuții

Art. 1. — Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului, cu personalitate juridică, având rol de sinteză pentru asigurarea și coordonarea aplicării strategiei și politicilor Guvernului în domeniile:

- muncii;
- solidarității sociale;
- protecției sociale;
- familiei.

Art. 2. — Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei are sediul în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 2—4, sectorul 1.

Art. 3. — În vederea realizării rolului său, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei îndeplinește următoarele funcții:

- de strategie, prin care se asigură elaborarea strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare în domeniul muncii, protecției și solidarității sociale și familiei;
- de reglementare și sinteză, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar pentru realizarea obiectivelor strategice în domeniul său de activitate;
- de armonizare cu reglementările Uniunii Europene a cadrului legislativ din domeniul său de activitate;

d) de autoritate de management pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane;

e) de administrare a bunurilor și de gestionare a bugetelor și fondurilor alocate;

f) de reprezentare, prin care se asigură reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul său de activitate;

g) de autoritate de stat, prin care se asigură exercitarea controlului aplicării unitare și respectării reglementărilor legale în domeniul său de activitate și al funcționării instituțiilor care își desfășoară activitatea sub autoritatea sau în coordonarea sa, precum și exercitarea controlului asupra modului de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru ordonatorul principal de credite, delegate, potrivit legii, conducătorului executiv al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, respectiv al Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale.

Art. 4. — În exercitarea funcțiilor prevăzute la art. 3 Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei îndeplinește următoarele atribuții principale:

A. În domeniul politicilor sociale:

- identifică, în colaborare cu ministerele și organele de specialitate ale administrației publice centrale și locale, efectele sociale ale politicilor publice aflate în derulare;
- efectuează studii și analize asupra impactului social al schimbărilor intervenite în plan legislativ, al deciziilor și măsurilor de politică socială și economică;

c) evaluează și analizează calitatea proceselor sociale importante induse în societate prin aplicarea politicilor publice;

d) fundamentează pe baza unor indicatori specifici măsurile de protecție socială.

B. În domeniul afacerilor europene și relațiilor externe:

a) elaborează și fundamentează documentele anuale ce reflectă poziția României în domeniul muncii și politicii sociale în cadrul procesului de aderare la Uniunea Europeană;

b) cooperează cu compartimentele de integrare europeană din celelalte instituții pentru realizarea activităților de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană și fundamentează poziția ministerului în cadrul Comitetului interministerial pentru integrare europeană;

c) asigură pentru domeniul muncii și politicii sociale elaborarea documentelor de poziție oficiale pentru procesul de pregătire a aderării și pentru participarea la comitetele și subcomitetele pentru aplicarea Acordului de asociere România — Uniunea Europeană;

d) monitorizează adoptarea și punerea în aplicare a legislației naționale armonizate cu legislația comunitară în domeniile proprii de activitate;

e) contribuie la inițierea și formularea de propuneri în domeniul său de activitate privind orientările de bază referitoare la ansamblul acțiunilor care vizează procesul de integrare europeană a României;

f) derulează programe și proiecte destinate sprijinirii inițiativelor guvernamentale privind dezvoltarea parteneriatului social finanțat de Uniunea Europeană sau din alte surse;

g) coordonează participarea la programele de asistență financiară acordate de Uniunea Europeană în domeniul politicii sociale și ocupării forței de muncă;

h) îndeplinește, potrivit legii, atribuțiile pentru perfecționarea activității unităților de implementare a programelor PHARE din domeniul de competență al ministerului;

i) asigură managementul, gestionarea și implementarea asistenței financiare alocate Programului operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane;

j) asigură președinția, secretariatul și organizarea reuniunilor subcomitetului de coordonare „Dezvoltarea resurselor umane și servicii sociale”, aferent subprogramului PHARE „Coeziune economică și socială”;

k) coordonează elaborarea rapoartelor la convențiile adoptate sub egida Organizației Internaționale a Muncii, ratificate de România;

l) examinează prevederile instrumentelor juridice elaborate sub egida Consiliului Europei din punct de vedere al concordanței cu dreptul intern, în vederea ratificării acestora, și coordonează elaborarea rapoartelor periodice privind îndeplinirea prevederilor instrumentelor ratificate;

m) pregătește, elaborează, negociază și urmărește încheierea și ratificarea instrumentelor juridice bilaterale în toate domeniile de activitate ale ministerului;

n) reprezintă România, în condițiile legii, la organisme internaționale din domeniul său de activitate.

C. În domeniul protecției cetățenilor români care lucrează în străinătate:

a) promovează, în colaborare cu celelalte instituții competente, măsuri de asigurare și protejare a drepturilor și libertăților cetățenilor români care lucrează în străinătate,

precum și de prevenire a abuzurilor de orice fel la adresa acestora;

b) asigură consiliere în litigii și conflicte de muncă, în scopul respectării drepturilor cetățenilor români care lucrează în străinătate, potrivit legislației aplicabile în statul respectiv;

c) acordă sprijin, pe lângă autoritățile competente, în vederea rezolvării problemelor de muncă și sociale cu care se confruntă românii care lucrează în străinătate;

d) realizează evidența migrației în scop de muncă și monitorizează, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, aplicarea acordurilor, convențiilor și înțelegerilor încheiate de Guvernul României și guvernele altor state, precum și a tratatelor internaționale încheiate în numele României în domeniul de competență al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;

e) realizează campanii de publicitate, acțiuni de informare și conștientizare privind riscul muncii ilegale și al lipsei asigurărilor sociale, organizează seminarii și conferințe pe această temă;

f) pregătește condițiile pentru integrarea în Uniunea Europeană și pentru accesul, după aderare, al cetățenilor români pe piața forței de muncă a Uniunii Europene, sens în care realizează studii, analize, informări în acest domeniu;

g) propune modificarea și, după caz, completarea legislației naționale în domeniul protecției cetățenilor români care lucrează în străinătate și al instaurării unui climat de corectitudine în acest domeniu;

h) coordonează și controlează activitatea de punere în aplicare a acordurilor în domeniul schimbului forței de muncă și al obținerii de contracte de muncă în străinătate de către cetățenii români;

i) prestează servicii gratuite de informare, orientare și documentare în domeniul muncii și solidarității sociale, pentru investitorii străini și autohtoni.

D. În domeniul asistenței sociale și politicilor familiale:

a) elaborează politica de asistență socială;

b) elaborează politici și strategii în domeniul incluziunii sociale;

c) stabilește strategia națională prin care promovează drepturile familiei, copilului, persoanei singure, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap și ale oricăror persoane aflate în nevoie;

d) coordonează și controlează funcționarea sistemului național de asistență socială;

e) elaborează proiecte de acte normative, norme metodologice și reglementări privitoare la funcționarea sistemului de asistență socială;

f) elaborează, implementează și evaluează programele naționale de asistență socială;

g) îndrumă și controlează activitatea instituțiilor de asistență socială publice și private în ceea ce privește aplicarea măsurilor de asistență socială;

h) îndrumă și controlează activitatea asociațiilor și fundațiilor care derulează programe de asistență socială, în vederea respectării drepturilor sociale ale persoanelor beneficiare;

i) asigură îndrumarea metodologică, coordonează și controlează activitatea căminelor pentru persoane vârstnice, împreună cu autoritățile administrației publice locale;

j) asigură îndrumarea metodologică, coordonează și controlează activitatea instituțiilor de asistență socială care

asigură protecție, găzduire, îngrijire și consiliere pentru victimele violenței în familie;

k) elaborează și fundamentează strategia și programele în domeniul îngrijirii și consilierii pentru victimele violenței în familie;

l) colaborează cu alte ministere și instituții la elaborarea și implementarea programelor de planificare și educație familială;

m) realizează programe în parteneriat cu organisme și instituții internaționale în domeniul asistenței sociale;

n) finanțează programele naționale de asistență socială;

o) administrează și gestionează fondurile alocate, conform legii, pentru asistență socială;

p) implementează proiectele finanțate din fondurile de preaderare destinate sectorului de asistență socială;

q) acordă subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică din domeniul de activitate al ministerului, în condițiile prevăzute de lege;

r) propune acordarea statutului de utilitate publică asociațiilor și fundațiilor din domeniul său de activitate, în condițiile prevăzute de lege;

s) elaborează și propune indicatori din domeniul asistenței sociale.

E. În domeniul forței de muncă:

a) elaborează politica în domeniul ocupării forței de muncă și formării profesionale continue;

b) elaborează strategii și planuri în domeniul ocupării forței de muncă și formării profesionale continue;

c) elaborează, actualizează și monitorizează Strategia națională pentru ocuparea forței de muncă 2004—2010;

d) elaborează, actualizează și monitorizează Strategia pentru formare profesională continuă 2005—2010;

e) exercită controlul asupra modului în care este organizată și se desfășoară formarea profesională continuă;

f) exercită controlul asupra modului în care este organizată și se desfășoară ucenicia la locul de muncă;

g) elaborează proiecte de acte normative, norme metodologice și reglementări în domeniul ocupării forței de muncă, formării profesionale și privind încadrarea în muncă a străinilor;

h) colaborează cu alte ministere și instituții la elaborarea actelor normative, strategiilor, programelor și planurilor naționale cu relevanță pentru piața muncii;

i) colaborează cu alte ministere și instituții la elaborarea Cadrului național al calificărilor din România;

j) coordonează elaborarea, implementarea și monitorizarea Planului național de acțiune pentru ocuparea forței de muncă;

k) coordonează procesul de monitorizare și evaluare a progreselor înregistrate în legătură cu angajamentele asumate prin Documentul comun de evaluare a priorităților politicii de ocupare;

l) propune și implementează proiecte finanțate din fondurile de preaderare sau din alte surse, precum și proiecte de colaborare bilaterală în domeniile ocupării forței de muncă și formării profesionale;

m) participă la Programul comunitar „Măsuri de stimulare a ocupării”;

n) avizează procedurile elaborate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă privind accesul la măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora;

o) aprobă anual Programul național de ocupare a forței de muncă și Planul național de formare profesională,

propuse de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, și exercită controlul asupra realizării acestora;

p) stabilește indicatorii de performanță și nivelul acestora, în baza cărora se încheie, anual, contractul-angajament cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

q) actualizează manualul Clasificarea ocupațiilor din România, conform Procedurii de actualizare, la propunerile diferiților utilizatori;

r) actualizează, împreună cu alte ministere și instituții de specialitate, Nomenclatorul calificărilor pentru care se pot organiza programe de formare profesională finalizate cu certificate de calificare;

s) coordonează activitatea și asigură secretariatul tehnic al Comisiei Naționale de Promovare a Ocupării Forței de Muncă.

F. În domeniul parteneriatului social:

a) pregătește, elaborează, negociază și urmărește încheierea înțelegerilor cu partenerii sociali în domeniul de activitate al ministerului;

b) avizează și controlează conformitatea reprezentativității partenerilor sociali cu prevederile legale în vigoare;

c) constituie și gestionează baza de date și registrele de evidență privind organizațiile patronale, sindicale și alte organizații ale societății civile;

d) elaborează criteriile și formele activității de mediere a conflictelor de muncă și reglementează formarea mediatorilor în domeniul de activitate al ministerului;

e) inițiază, coordonează și urmărește realizarea programelor de dezvoltare a parteneriatului social în colaborare cu administrația publică centrală și locală, cu patronatele, sindicatele și cu alte structuri ale societății civile organizate, precum și cu organisme și instituții internaționale din domeniul de activitate al ministerului;

f) asigură consultarea permanentă a partenerilor sociali asupra inițiativelor legislative din sfera sa de activitate;

g) coordonează metodologic activitatea de dialog social desfășurată la nivelul administrației publice centrale și locale;

h) analizează și avizează actele normative elaborate de ministere și de alte organe centrale în domeniul parteneriatului social;

i) asigură legătura cu Parlamentul, Consiliul Economic și Social, cu sindicatele, patronatele și cu alți parteneri ai societății civile în problemele specifice activității ministerului.

G. În domeniul veniturilor salariale:

a) elaborează propuneri privind sistemul de salarizare pentru personalul contractual din sectorul bugetar, colaborează cu Agenția Națională a Funcționarilor Publici privind sistemul de salarizare pentru funcționarii publici și realizează controlul aplicării legislației din acest domeniu;

b) propune strategii cu privire la salarizarea în regii autonome, companii și societăți naționale și în societăți comerciale cu capital integral sau majoritar de stat;

c) elaborează sistemul de ajustare a salariilor în raport cu evoluția prețurilor de consum;

d) elaborează metodologia de calcul al nivelului salariului de bază minim brut garantat, în plată, fundamentat pe indicatori socioeconomici minimali, ca instrument de protecție a angajaților;

e) îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege privind constatarea și aplicarea sancțiunilor în instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii;

f) colaborează cu partenerii sociali și acordă asistență de specialitate în domeniul veniturilor salariale;

g) monitorizează, potrivit acordurilor încheiate cu organismele financiare internaționale, evoluția Programului național de ocupare a forței de muncă și a fondului de salarii la agenții economici;

h) analizează și avizează actele normative elaborate de ministere și de alte organe centrale privind cheltuielile de personal în sectorul regiilor autonome, companiilor și societăților naționale, precum și al institutelor naționale de cercetare-dezvoltare.

H. În domeniul asigurărilor sociale și legilor speciale:

a) elaborează politici și programe, în colaborare cu alte ministere și organe ale administrației publice centrale, în domeniul pensiilor și al drepturi de asigurări sociale;

b) exercită controlul asupra implementării politicilor și programelor de către Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale;

c) elaborează metodologia de aplicare a prevederilor legale din domeniul stabilirii drepturilor de pensii, altor drepturi de asigurări sociale și a drepturilor acordate prin legi speciale, la propunerea Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale;

d) desfășoară activități privind notificarea și raportarea către Consiliul Concurenței a ajutoarelor de stat legitimate și acordate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;

e) elaborează legislația pentru crearea cadrului instituțional necesar implementării și funcționării sistemului de pensii administrate privat.

I. În domeniul legislației muncii:

a) elaborează politici, programe și proiecte de acte normative în domeniul relațiilor de muncă și urmărește aplicarea acestora;

b) elaborează proiecte de acte normative referitoare la raporturile de muncă, la contractele colective de muncă, la timpul de muncă și odihnă, la disciplina muncii, răspunderea patrimonială, jurisdicția muncii și la documentele de dovedire a vechimii în muncă;

c) elaborează și coordonează activitatea de sistematizare, simplificare și îmbunătățire a legislației muncii, din domeniul său de activitate;

d) efectuează studii, analize și documentări privind oportunitatea inițierii sau modificării unor acte normative privind legislația muncii;

e) coordonează și asigură aplicarea unitară a prevederilor din domeniul legislației muncii;

f) asigură aplicarea legislației privind contractele colective de muncă și conflictele de interese;

g) avizează, în vederea înregistrării, asociațiile și fundațiile din domeniul său de activitate;

h) asigură reprezentarea în fața instanțelor de judecată în problemele din domeniul de activitate al ministerului;

i) soluționează în termenul legal contestațiile formulate de societățile comerciale ale căror cereri de autorizare ca agent de muncă temporar au fost respinse de direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale.

J. În domeniul managementului resurselor umane:

a) coordonează metodologic, prin compartimentul de specialitate, activitatea de resurse umane din instituțiile subordonate, în coordonare și aflate sub autoritatea sa;

b) asigură, prin compartimentul de specialitate, recrutarea, selectarea, promovarea, în condițiile legii, după criteriul competenței și fără nici o discriminare, a funcționarilor publici, a personalului contractual, procesul de evaluare a performanțelor profesionale ale acestora, precum și alte atribuții ce îi revin din actele normative în vigoare;

c) asigură, în condițiile legii, formarea profesională a personalului din aparatul propriu și din instituțiile aflate în subordine;

d) analizează și avizează actele normative elaborate de ministere și de alte organe centrale privind aplicarea prevederilor legale în ceea ce privește personalul și structurile organizatorice ale acestora.

K. În domeniul economico-financiar și de investiții:

a) fundamentează și promovează proiectele de bugete care se administrează de către aparatul propriu sau de către instituțiile aflate sub autoritatea sa, respectiv bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul de stat, pentru capitolele bugetare din care se realizează finanțarea prestațiilor de protecție socială și funcționarea aparatului propriu și instituțiilor subordonate, intrările de credite externe, fondurile externe nerambursabile și monitorizează execuția bugetară;

b) elaborează proiectul bugetului anual pentru activitatea proprie și a instituțiilor subordonate;

c) elaborează programele de investiții anuale și multianuale;

d) analizează și avizează proiectele de acte normative inițiate de ministere și de alte autorități ale administrației publice centrale, potrivit legii;

e) organizează controlul financiar preventiv la nivelul ministerului și avizează organizarea acestuia la nivelul instituțiilor subordonate, potrivit legii;

f) monitorizează execuția bugetară și ia măsuri operative pentru asigurarea plății tuturor drepturilor de protecție socială, în limita fondurilor aprobate;

g) fundamentează, pe baza evoluției indicatorilor specifici, inițierea măsurilor de protecție socială pentru prestațiile existente sau propune, după caz, acordarea de noi prestații;

h) propune susținerea financiară pentru actele normative inițiate, cu impact la nivelul prestațiilor de protecție socială;

i) coordonează activitățile de implementare a proiectelor cu finanțare externă pentru toate domeniile de activitate ale ministerului și administrează fondurile provenind din intrări de credite externe și fonduri externe nerambursabile aferente acestor proiecte.

L. În domeniul securității și sănătății în muncă:

a) elaborează politici, programe și proiecte de acte normative, precum și metodologii și norme privind securitatea și sănătatea în muncă;

b) avizează propuneri de acte normative elaborate de alte instituții cu implicații în domeniul securității și sănătății în muncă;

c) coordonează activitatea de sistematizare, simplificare și îmbunătățire a legislației din domeniul securității și sănătății în muncă;

d) elaborează programe privind acțiuni de interes național în domeniul securității și sănătății în muncă;

e) recunoaște și desemnează organismele de evaluare a conformității sau de inspecție și laboratoarele de încercări pentru: mașini industriale, echipamente individuale de protecție, echipamente și sisteme protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive și explozivi de uz civil; publică și actualizează lista acestora și supraveghează activitatea acestora;

f) elaborează și avizează proiecte de acte normative, metodologii sau proceduri pentru implementarea sistemului privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale;

g) elaborează politici și strategii în domeniul de asigurare și prevenire a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;

h) avizează lucrări de cercetare din domeniul securității și sănătății în muncă și analizează temele, programele și proiectele de cercetare științifică elaborate de institute de profil, prezentând concluziile Consiliului Tehnico-Economic;

i) abilitază persoanele juridice și fizice pentru a presta servicii în domeniul securității și sănătății în muncă.

M. Alte domenii de activitate:

a) îndeplinește activități de audit public intern, potrivit legii;

b) editează buletine informative din domeniul său de activitate; cheltuielile legate de tipărirea și difuzarea buletinelor informative vor fi suportate din alocațiile bugetare aprobate Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;

c) soluționează, în conformitate cu prevederile legale, plângerile, contestațiile și petițiile persoanelor fizice și juridice;

d) elaborează, implementează și dezvoltă sistemul informatic în domeniul muncii și solidarității sociale;

e) exercită controlul asupra activităților desfășurate de instituțiile subordonate, în coordonare sau aflate sub autoritatea sa.

Art. 5. — Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei îndeplinește toate atribuțiile și are toate competențele conferite acestuia prin legi sau prin alte acte normative în vigoare.

Art. 6. — În exercitarea atribuțiilor sale Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei colaborează cu celelalte ministere și organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu alte autorități publice și cu organisme guvernamentale și neguvernamentale.

Art. 7. — Ministerele, celelalte autorități ale administrației publice, instituțiile publice, precum și agenții economici au obligația de a pune la dispoziție Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, la cererea acestuia, documentele, datele și informațiile necesare pentru realizarea atribuțiilor sale.

CAPITOLUL II

Conducerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei

Art. 8. — Conducerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei se exercită de către ministru.

Art. 9. — Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei propune și numește, după caz, reprezentanții Guvernului în toate structurile naționale tripartite, conform legii.

Art. 10. — (1) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei delegă atribuțiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru ordonator principal de credite al bugetului asigurărilor pentru șomaj conducătorului executiv al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și pentru ordonator principal de credite al bugetului asigurărilor sociale de stat conducătorului executiv al Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale.

(2) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei îndeplinește, conform legii, funcția de ordonator principal de credite.

Art. 11. — Președintele Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și președintele Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă sunt secretari de stat în cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 12. — (1) Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă funcționează sub autoritatea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap și Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului funcționează în subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 13. — Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei monitorizează aplicarea unitară a dispozițiilor legale în domeniile sale de activitate, în unitățile din sectorul public, mixt și privat.

Art. 14. — (1) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, ministrul muncii, solidarității sociale și familiei reprezintă ministerul în raporturile cu autoritățile administrației publice, cu alte persoane juridice, cu persoane fizice, precum și cu organisme din țară și din străinătate.

(2) Prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei unele atribuții pot fi delegate și persoanelor cu funcții de conducere din compartimentele de specialitate ale ministerului.

Art. 15. — (1) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei îndeplinește, în domeniul de activitate al ministerului, atribuțiile generale prevăzute de Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei îndeplinește și alte atribuții specifice, stabilite prin alte acte normative.

(3) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei numește și eliberează din funcție, în condițiile legii, personalul din aparatul propriu al ministerului.

Art. 16. — În exercitarea atribuțiilor sale, ministrul muncii, solidarității sociale și familiei emite ordine, norme și instrucțiuni.

Art. 17. — Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei aprobă prin ordin, pentru aparatul propriu și pentru unitățile aflate în subordinea sau sub autoritatea ministerului, criterii în aplicarea prevederilor actelor normative în vigoare privind stimularea personalului.

Art. 18. — (1) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei este ajutat în activitatea de conducere a ministerului de 6 secretari de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.

(2) Funcțiile de ministru și de secretar de stat sunt funcții de demnitate publică, potrivit legii.

(3) Secretarii de stat exercită și alte atribuții delegate prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 19. — (1) Secretarul general este înalt funcționar public, numit în condițiile legii, și îndeplinește atribuțiile prevăzute de Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Secretarul general coordonează activitățile stabilite potrivit structurii organizatorice a ministerului, prevăzută în anexa nr. 1, îndeplinind și alte atribuții care îi sunt delegate de ministrul muncii, solidarității sociale și familiei și acționând pentru ducerea la îndeplinire a ordinelor și măsurilor stabilite de acesta.

CAPITOLUL III

Organizarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei

Art. 20. — Structura organizatorică a Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 21. — (1) În condițiile legii și în limita numărului maxim de posturi, în structura Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei se pot organiza unități de management al proiectului, denumite în continuare UMP, conduse de un director de proiect, în vederea asigurării unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate din împrumuturi externe.

(2) Structura organizatorică, numărul de personal și regulamentul de organizare și funcționare ale UMP se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(3) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei numește personalul UMP, în condițiile legii, și stabilește competențele directorului de proiect.

Art. 22. — (1) În cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei funcționează Departamentul pentru muncă în străinătate, condus de un secretar de stat.

(2) Secretarul de stat coordonator al Departamentului pentru muncă în străinătate are în subordine Direcția protecția drepturilor cetățenilor români care lucrează în străinătate, Direcția evidență și monitorizare, Corpul atașatilor pe probleme de muncă și sociale, precum și Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă.

(3) Prin decizie a primului-ministru se înființează Grupul de lucru interministerial, la nivel de secretar de stat și de conducători de instituții implicate în gestionarea migrației, care realizează integrarea activităților diverselor structuri ale statului în a căror competență se află rezolvarea problemelor specifice cu care se confruntă cetățenii români care lucrează în străinătate. Grupul de lucru interministerial va fi coordonat de secretarul de stat coordonator al Departamentului pentru muncă în străinătate.

Art. 23. — În cadrul structurii organizatorice prevăzute la art. 20, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, se pot organiza servicii, birouri și compartimente, stabilindu-se numărul posturilor de conducere, potrivit legii.

Art. 24. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul de lucru al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei este de 408, posturi finanțate de la bugetul de stat, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.

(2) Personalul necesar pentru fiecare compartiment din structura organizatorică se stabilește prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 25. — (1) În structura Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei funcționează la nivel de direcție generală Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane.

(2) Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane îndeplinește atribuțiile stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 497/2004 privind stabilirea cadrului instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea instrumentelor structurale, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane delegă atribuții către organismele intermediare desemnate conform legii pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane.

(4) Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane îndeplinește atribuțiile de coordonare a asistenței de preaderare în domeniul de competență al ministerului.

(5) Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane îndeplinește atribuțiile de autoritate de implementare pentru componenta „Dezvoltarea resurselor umane” a Subprogramului PHARE 2003 „Coeziune economică și socială” și de agenție de implementare pentru componenta „Dezvoltarea resurselor umane” a Subprogramului PHARE 2004—2006 „Coeziune economică și socială”.

(6) Ca urmare a atribuțiilor ce-i revin în calitate de agenție de implementare pentru componenta „Dezvoltarea resurselor umane” a Subprogramului PHARE 2004—2006 „Coeziune economică și socială”, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei se constituie următoarele unități la nivel de compartimente:

a) Unitatea pentru verificare tehnică și conformitate, în subordinea directă a secretarului de stat coordonator pentru afaceri europene și relații externe;

b) Unitatea de control financiar „Dezvoltarea resurselor umane”, în subordinea directă a secretarului de stat coordonator pentru afaceri europene și relații externe;

c) Unitatea de monitorizare și managementul sistemului informatic, în cadrul Autorității de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane;

d) Unitatea de audit PHARE „Dezvoltarea resurselor umane”, în cadrul Direcției audit intern și control;

e) Unitatea de plăți PHARE „Dezvoltarea resurselor umane”, în cadrul Direcției generale economice și financiare.

(7) Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane funcționează cu un număr total de 40 de posturi în anul 2005.

Art. 26. — (1) În cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei funcționează Corpul atașatilor pe probleme de muncă și sociale, care asigură reprezentarea ministerului în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și la alte reprezentanțe ale României în străinătate. Corpul atașatilor pe probleme de muncă și sociale este subordonat secretarului de stat coordonator al Departamentului pentru muncă în străinătate.

(2) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei desemnează, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, dintre specialiștii săi sau ai instituțiilor din subordinea ori de sub autoritatea sa reprezentanți cu atribuții în domeniul relațiilor pe probleme de muncă și sociale, denumiți în continuare *atașați pe probleme de muncă și sociale*, în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și altor reprezentanțe ale României în străinătate.

(3) Personalul desemnat potrivit alin. (2) are următoarele atribuții:

a) susținerea și protejarea intereselor lucrătorilor români în străinătate;

b) promovarea și respectarea drepturilor lucrătorilor români aflați în străinătate, în conformitate cu legile și normele internaționale, cu valorile drepturilor omului, libertății și democrației;

c) combaterea muncii ilegale a cetățenilor români în străinătate;

d) activarea pieței forței de muncă din țara unde funcționează către solicitanți din România;

e) asigurarea legăturii permanente dintre lucrătorii români din străinătate și instituțiile și structurile Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei din România;

f) evidențierea activității de reprezentare a intereselor Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și a lucrătorilor români desfășurată de atașați, care se va face de către biroul cu astfel de atribuții ce va funcționa în cadrul Corpului atașatilor pe probleme de muncă și sociale.

(4) Personalul prevăzut la alin. (2) își desfășoară activitatea în subordinea secretarului de stat care coordonează Corpul atașatilor pe probleme de muncă și sociale. Acesta este supus autorității șefului misiunii diplomatice, fiind investit însă cu reprezentarea intereselor în domeniu ale Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(5) Personalului Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei trimis pe lângă misiunile diplomatice, oficiile consulare și alte reprezentanțe ale României în străinătate, cu atribuții în domeniul relațiilor pe probleme de muncă și sociale, îi sunt aplicabile dispozițiile legale în vigoare privind personalul trimis în misiune permanentă în străinătate. Pentru acest interval și când se întorc în țară fac parte din personalul contractual supus legislației în domeniu sau, după caz, au raporturi de serviciu. Un atașat pe probleme de muncă și sociale care este trimis în misiune în străinătate va desfășura o activitate de 4 ani în cadrul misiunii diplomatice și un an în cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei sau al instituțiilor subordonate, cu atribuții în domeniu.

Art. 27. — Cheltuielile aferente funcționării Corpului atașatilor pe probleme de muncă și sociale se asigură din bugetul aprobat Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 28. — (1) Atribuțiile compartimentelor din aparatul propriu al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei se stabilesc în conformitate cu structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1, prin regulamentul de organizare și funcționare a ministerului, aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(2) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului se stabilesc prin fișa postului, potrivit legii.

Art. 29. — (1) Instituțiile care funcționează în subordinea sau în coordonarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, după caz, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Conducătorii instituțiilor publice din subordinea sau aflate în coordonarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei se numesc și se eliberează din funcție de către ministrul muncii, solidarității sociale și familiei, după caz, cu respectarea condițiilor legale. Secretarul de stat și subsecretarul de stat ai Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului, președintele și vicepreședintele Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap sunt numiți în și eliberați din funcție prin decizie a primului-ministru.

(3) Înființarea sau desființarea instituțiilor subordonate Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei se face în condițiile legii.

(4) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile instituțiilor care funcționează în subordinea sau în coordonarea ministerului, prevăzute în anexa nr. 2, se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, după caz, cu respectarea condițiilor legale.

(5) Repartizarea numărului maxim de posturi, structura organizatorică și statele de funcții pentru instituțiile prevăzute la alin. (4) se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, după caz.

(6) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile, organizarea și funcționarea, numărul de posturi și repartizarea acestora, precum și statele de funcții ale Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și ale Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap se stabilesc și se aprobă în conformitate cu prevederile legale.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 30. — (1) Numărul de autoturisme și consumul lunar de carburanți pentru aparatul propriu al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei sunt cele prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Parcul normat de mijloace de transport și consumul lunar de carburanți pentru instituțiile din subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 31. — (1) Prefecturile împreună cu consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale vor sprijini asigurarea spațiilor corespunzătoare pentru desfășurarea activității instituțiilor din teritoriu subordonate Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) În localitățile în care instituțiile din teritoriu subordonate Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei nu dispun de spații corespunzătoare, consiliile locale vor sprijini aceste instituții prin asigurarea, în condițiile legii, de amplasamente în vederea construirii de sedii proprii.

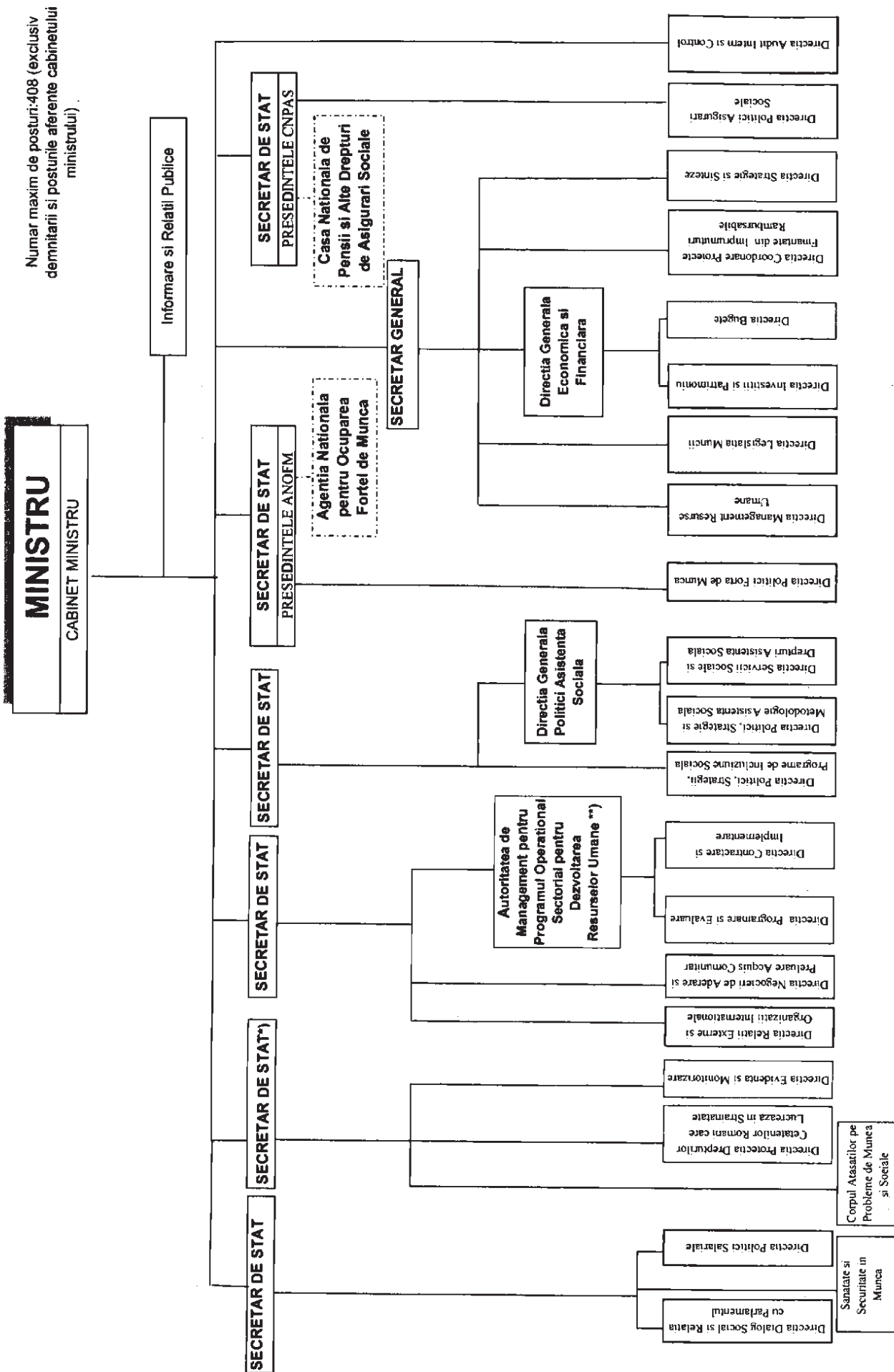
Art. 32. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 33. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 7 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI

*) Conduce Departamentul pentru muncă în străinătate.

**) Organizată la nivel de direcție generală.

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

INSTITUȚIILE
care funcționează în subordinea sau în coordonarea Ministerului Muncii,
Solidarității Sociale și Familiei

A. În subordine:

I. Instituții publice cu personalitate juridică, cu finanțare de la bugetul de stat:

1. Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap (215 posturi)*)
2. Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului (88 de posturi)
3. Agenția Națională pentru Protecția Familiei (58 de posturi), din care:
 - a) aparat propriu — 40 de posturi;
 - b) Centrul de Informare și Consultanță pentru Familie — 9 posturi;
 - c) Centrul-Pilot de Asistență și Protecție a Victimelor Violenței în Familie — 9 posturi.
4. Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (30 de posturi)**)
5. Direcții de muncă, solidaritate socială și familie județene și a municipiului București,

servicii publice descentralizate

6. Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă

II. Instituție publică cu personalitate juridică, finanțată din venituri proprii și din subvenții de la bugetul de stat:

— Inspecția Muncii, din care:

- a) aparat propriu — 239 de posturi;
- b) inspectoratele teritoriale de muncă — servicii publice descentralizate — 3.966 de posturi***).

III. Unitate cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii:

— Revista „Obiectiv“.

B. În coordonare:

— institute naționale de cercetare:

1. Institutul Național de Cercetare Științifică în domeniul Muncii și Protecției Sociale — I.N.C.S.M.P.S. București
2. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii — I.N.C.D.P.M. „Alexandru Darabont“ — București.

NOTĂ:

Numărul maxim de posturi pentru instituțiile publice prevăzute la lit. A pct. I pozițiile 5 și 6 este de 1.497, posturi finanțate de la bugetul de stat.

*) În anul 2005 funcționează cu un număr de 212 posturi.

**) În anul 2005 funcționează cu un număr de 23 de posturi.

***) Sunt incluse 500 de posturi, funcții contractuale, utilizate temporar pe o perioadă de maximum 18 luni. Începând cu anul 2005 sunt incluse până la 300 de posturi, funcții contractuale, necesare pentru realizarea unor atribuții ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, în cadrul activității sistemului de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, ale căror cheltuieli de personal se finanțează din bugetul Inspecției Muncii.

PARCUL NORMAL

de mijloace de transport și consumul lunar de carburanți pentru instituțiile din subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei

Nr. crt.	Instituțiile subordonate Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei	Tipul mijlocului de transport	Parcul normal	Consumul lunar de carburanți litri luna/mijloc de transport
1.	Directiile de munca, solidaritate sociala și familie teritoriale	autoturism	câte 2 pentru fiecare directie și 3 pentru municipiul Bucuresti	250
2.	Oficiul pentru Migratia Fortei de Munca	autoturism	2	300
3.	Agentia Nationala pentru Protectia Familiei	autoturism	2	300
4.	Agentia Nationala pentru Egalitatea de Sanse intre Femei și Barbati	autoturism	2	300
5.	Centrul de Informare și Consultanta pentru Familie	autoturism	1	250
6.	Centrul-Pilot de Asistenta și Protectie a Victimelor Violentei in Familie	autosalvare	1	400
7.	Revista „Obiectiv”	autofurgoneta autoturism autovehicul pentru transport marfa și persoane	1 1 1	350 300 350

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind aprobarea Reglementării tehnice „Normativ pentru proiectarea coșurilor industriale din beton armat (revizuire P 133-96)“, indicativ P 133-04

În conformitate cu art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 2 pct. 45 și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 12 din 30 septembrie 2004 al Comitetului tehnic de specialitate — CTS 5 și Procesul-verbal de avizare nr. 25 din 15 octombrie 2004 al Comitetului tehnic de coordonare generală,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementarea tehnică „Normativ pentru proiectarea coșurilor industriale din beton armat (revizuire P 133-96)“, indicativ P 133-04, elaborată de Universitatea Tehnică de Construcții București — UTCB, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică de la data intrării în vigoare a Codului de proiectare seismică P 100-04.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 65/N/1997 pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind proiectarea coșurilor industriale din beton armat monolit“, indicativ P 133-96, publicat în Buletinul Construcțiilor nr. 9/1998, precum și orice alte dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

București, 15 februarie 2005.
Nr. 178.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 016804